R. Doleček: Největší obětí je pravda

OSTRAVA - »Největší obětí konfliktů na Balkáně dnes i v minulosti je pravda,«

tvrdí v těchto dnech světově proslulý český endokrinolog Prof. MUDr. Rajko Doleček, CSc. Tato jeho slova jsou bezesporu tou největší obžalobou velmocenské politiky USA a jejich evropských spojenců.

Rajko Doleček se v minulých dnech zúčastnil 1. evropského mírového fóra v Berlíně, jemuž byli přítomni významní právníci a intelektuálové řady evropských zemí, mj. z Německa, Itálie, České republiky, Polska, Maďarska, Ruska a dalších zemí. Rajko Doleček po svém návratu poskytl obsáhlý rozhovor německému, česky psanému regionálnímu listu Den. Profesor Doleček v něm tvrdě odsoudil dvojí metr Severoatlantického paktu i tzv. Mezinárodního soudu v Haagu, jímž v konfliktu měří Srbsko a Makedonii. »Mezinárodní společenství Makedonii podporuje, zatímco Srbsko, které čelilo stejnému útoku, bylo všestranně odsouzeno,« říká Doleček, který v Berlíně také vystoupil s projevem hodnotícím postoje USA a jejich evropských satelitů. Způsob činnosti haagského soudu přirovnal ke středověké inkvizici. Soud si stanovil SEALED INDICTMENS - tajné obžaloby. Je to selektivní soud, přičemž obžaloby připravuje islámský právník, profesor univerzity v Chicagu. Nabízeli jsme mu řadu objektivních dokladů a informací o »druhé straně«. Nikdy je však nepřijal,« odmítá Doleček bezprecedentní soudní praxi. »V etnicko náboženské válce se střílelo na obou stranách, ale soud v Haagu se zaměřil toliko na Srby.«

Rajko Doleček obsáhle vysvětluje lživost propagandy zemí NATO: »Šéfové vlád zemí, které válku v Jugoslávii rozpoutaly, neříkali svým občanům pravdu. Nešlo o humanitární akci, celá válka měla jiný cíl a byla podniknuta z jistých strategických příčin.« Podle lékaře bylo základním strategickým záměrem zabezpečit budoucí ropovod, který má vést přes Balkán od nových obrovských nalezišť ropy v Kaspiku. »A ten ropovod musí být ochráněn. Na jihu Kosova již byla vybudována obrovská americká vojenská základna Bondsteel pro šest tisíc vojáků,« odhaluje pozadí velmocenské politiky USA. O lživosti propagandy v době války NATO proti Srbsku snesl Doleček hromadu pravdivých informací: »Představitelé USA, Německa a Velké Británie hovořili o statisících obětí. Experti OSN objevili v listopadu 1999 přesně 2108 mrtvol. Srby i Albánce. Jde o oběti bojů i masivního bombardování. Kde jsou ty statisíce? Albánští svědci oznámili, že Srbové do dolu u Trepčaku naházeli 700 mrtvých, mluvčí NATO James Shoa to tragickým hlasem oznámil světu. Soud v Haagu tam poslal speciální tým. Nebyla nalezena jediná mrtvola. U osady Lubenič mělo být pohřbeno 350 obětí, našlo se pět lidí, jejichž původ nelze určit. Do oblasti Istok byli pozváni španělští patologové s upozorněním, aby se připravili na dva tisíce(!) pitev. Našli normální hřbitov, kde bylo 350 lidí pohřbeno řádně podle islámského rituálu, hlavou k Mekce. Beze známek mučení nebo poprav. Objev »genocidy« u Srebrenice prověřili novináři - byla to kachna,« uvádí fakta o lživosti válečných propagandistů. Na dotaz redaktora listu Den, zda nyní není jiná doba, když i prezident Havel změnil názor, poté, co se novým jugoslávským prezidentem stal Vojislav Koštunica, profesor Doleček odpověděl: »Obrat prezidenta Havla o 180 stupňů je zajímavý, protože mluví o teroristech v Makedonii. Jenomže... změnit názor na čtyráku je lehké, prezident Havel podporoval bombardování Jugoslávie. Urazil srbský národ a měl by se mu omluvit,« vysvětlil profesor. Ten tvrdí, že teroristické jednotky albánské UCK byly vycvičeny v Německu a financovány z obchodu s drogami.

Podle Rajka Dolečka bylo smyslem zakládajícího jednání evropského mírového fóra ukázat pozadí balkánského konfliktu i nespravedlnost, která se stala zřejmou právě nyní, kdy albánští teroristé zaútočili na Makedonii. Mezinárodní společenství Makedonii podporuje, zatímco Srbsko, které čelilo stejnému útoku, bylo všestranně odsouzeno,« zdůraznil český lékař. Evropské mírové fórum založilo svůj stálý sekretariát a jeho předsedou se stal univerzitní profesor z Berlína a odborník na mezinárodní právo Wolfgang Richter. Generálním tajemníkem byl zvolen bývalý šéf vojenské kontrarozvědky Bundeswehru Elmar Smähling, který rezignoval na svůj post v důsledku svého nesouhlasu s postupem NATO.

Svůj rozhovor profesor Doleček uzavřel slovy: »Již ve čtvrtém století řekl svatý Augustin, že stát bez práva je jen brlohem loupežníků. Parafrázoval bych to na soud v Haagu: Soud, který neuznává právo, je jen brlohem ničemů!«

3. dubna 2001, (kaš)

http://www.halonoviny.cz/index.php?id=7125

Ve své knize Žaluji!, jejíž doplněné 3. vydání právě vyšlo v nakladatelství Futura, se zaměřuje nejen na okolnosti zločinné agrese krvežíznivého paktu NATO v Jugoslávii 1999, ale mj. i na pokryteckou podstatu za vzor nám dávané euroatlantické civilizace... Jako tradiční ukázku jsme pro vás vybrali kapitolu věnovanou právě tomuto tématu.

Velkolepé podvody v Kosovu

Chtěl-li by někdo charakterizovat zcela krátce velikou část činnosti Západu v Kosovu, tj. USA, NATO, Evropské unie, dokonce i OBSE (1998 - 99), potřeboval by na začátku jen tři písmena: LEŽ, pak DEZINFORMACE, PODVOD, JEDNOSTRANNOST. Je zcela jasné, a toto je nutno opakovaně podtrhnout, že nikdo nemá neokrvavené ruce v kosovských událostech, nikdo tu není bez viny. Ale divadlo, které v Kosovu předvedl tzv. Západ, se svou kriminální jednostranností, má mnoho synonym: podvod, lež, výmysl, dezinformace, smyšlenka, špinavý trik atd., a to všechno doprovázeno vražděním a devastací, dopředu dobře připravenými. Jen aby se získaly základny v Kosovu.

Ale teď se začíná objevovat zcela kladný trend. Byl na začátku skoro "stydlivý" a plachý, nyní však začíná burácet v západních médiích, jako by se probudilo svědomí. Pranýřují se zločiny a lži, dezinformace Západu (NATO, EU, nynější vláda v USA) proti Jugoslávii, proti Srbům, vynořuje se o tom stále více článků v denících, periodicích. Srbové už přestali být obětními beránky za všechno zlo, které se sběhlo v Jugoslávii (1991 - 2000) - nejsou zcela nevinní, nelze jim ale připsat za vinu všechno špatné, zločinecké, nestvůrné. Nyní odhalované zločiny nebyly páchány jen proti Srbům a ostatním Nealbáncům v Kosovu, ale i proti projugoslávským Albáncům, kteří byli proti násilí.

Pro některé definice jsme použili BBC Anglický slovník (Londýn, 1993). LEŽ je, když někdo říká něco a ví, že to není pravda, jinými slovy je to záměrné říkání nepravdy. DEZINFORMACE znamená falešnou nebo do omylu zavádějící informaci, obzvláště informaci sdělenou nějakou vládou nebo politickou organizací, aby byl diskreditován někdo nebo něco, aby utrpěla jejich pověst. Po těchto definicích, co říci o všech těch západních

státních politicích, veřejných činitelích a médiích, kteří zaplavili svět nepravdivými informacemi, které tolik očernily Jugoslávii, srbský národ. Lze uvést, podle abecedy některé z nich: paní Albrightová a její State Department, Blair, Chirac, Clinton, Cohen, Cook, gen. Clark, Kouchner, Robertson, Scharping, Schröder, Solana, atd. atd. Tato dlouhá řada by pochopitelně nebyla úplná, aniž by tu byl uveden i mluvčí NATO pan Jamie Shea a tisíce různých novinářů, korespondentů, editorů, komentátorů z celého světa, hlavně Západu. Pojem "Kosovská genocida" se t.č. jeví jako nejohavnější lež, ne jenom posledních dvou let, ale asi i posledního desetiletí. Alespoň to, co o tom vykládal Západ.

Jak potom nazvat pány Tony Blaira a Robina Cooka, paní M. Albrightovou, kteří se plně účastnili v tom maratonu odporných dezinformací. Pan William Cohen, americký ministr obrany, řekl 16. května 1999 v CBS programu "Tváří v tvář národu" (Face the Nation) o kosovských Albáncích: "My teď víme, že asi 100 000 (Albánců) vojenského věku zmizelo... Možná byli povražděni." Ještě otevřenější byl pan James Rubin, mluvčí paní Albrightové (Brifing v State Departmentu 16. dubna 99): "Podle minulých zkušeností vyvolává mrazení otázka, kde je těch 100 000 mužů. Nevíme to, ale víme, že ztráty civilistů jsou cílem politiky prezidenta Miloševiče." Nicméně vrchol všech těch dezinformací (lží) byl dosažen panem Davidem Schefferem, ze State Departmentu ("putující" velvyslanec pro válečné zločiny, Ambassador at large for war crimes). Řekl v polovině května 99 (AIM Report, December A a B, 1999): "Celkem 225 000 Albánců, mužů ve věku od 14 do 59 let, zmizelo." Pak lež pokračovala: "S výjimkou Rwandy v 1994 a Kambodži v 1975 těžko byste našli scénu zločinu, kdekoli na světě po 2. světové válce, kde bezbranný civilní lid byl napadán s takovou surovostí a zločineckým úmyslem, bla, bla, bla."

Prezident Clinton také nebyl troškař. Během tiskové konference v Bílém domě (25. června 1999) mluvil o desítkách tisíců zabitých v Kosovu, na příkaz prezidenta Miloševiče. Nicméně celkový počet těl, vykopaných v Kosovu do října 1999 byl 2108 - některá z nich srbská (Maggie Farley: 2108 mrtvol vykopáno dosud v Kosovu. Los Angeles Times, 11. listopadu 1999.) Není to směšné a špinavé, že si prezident nejmocnějšího státu světa vymýšlí takové dezinformace? Anebo není schopen kontrolovat to, co říká, v naději, že jeho američtí spoluobčané a lid Západu budou věřit všemu tomu, co právě říká, po tak obrovské protisrbské propagandě v posledních letech? Ve svém vynikajícím článku, pan Alexander Cockburn odhaluje všechny tyto lži západní propagandistické mašinerie během 1998 a obzvláště v 1999 ("Kde jsou důkazy o genocidě kosovských Albánců?" Los Angeles Times, 29. října 1999.)

Některé informace o "kosovských lžích" byly již uvedeny, nicméně, pro jejich důležitost, budou znovu uvedeny v kontextu článku pana Cockkburna:

- "Stále se vykládalo, že 700 Kosovanů (Albánců) bylo svrženo do dolů na olovo a zinek v Trepče (hrůzné podrobnosti o tom byly dány různými místními Albánci a jejich výmysly byly pokládány za skutečnost západními médii, organizací NATO). Paní Kelly Moorová, mluvčí ICTY (Mezinárodní tribunál o zločinech v někdejší Jugoslávii) sdělila 12. října 1999, že vyšetřovatelé nenašli nic(!). Podle albánských zdrojů je velký masový hrob v Lubeniči (u Peči) s těly 350 Albánců - bylo nalezeno 7 mrtvých. V osadě Pusto Selo albánští vesničané tvrdili, že je tu v masovém hrobě 106 těl (Albánců) od Srbů zabitých Albánců. NATO ihned dodalo satelitní snímky masových hrobů. Nic ale nebylo nalezeno, co by podpořilo toto tvrzení. Dalších 82 Albánců bylo údajně zabito v Kraljanu - žádné tělo nebylo nalezeno... Počty těl, nalezených vyšetřovateli Tribunálu (v Haagu), byly ve stovkách, ne v tisících... neexistují skutečné důkazy o genocidním programu. Prostě není dost těl, aby dokázala tvrzení,

že Srbové měli program vyhlazování. Tým FBI vykonal 2 cesty do Kosova a vyšetřil 30 míst, kde bylo skoro 200 těl..."

Zatím nebyla vyšetřena všechna podezřelá místa, zůstává ještě víc než polovina, nicméně při dosavadním vyšetřování byla prozkoumána ta místa, kde bylo očekáváno nejvíce mrtvých. Počet mrtvých v Kosovu od začátku UCK teroristické činnosti v lednu - únoru 1998 do 24. března 1999 byl kolem 2500 (koncem 1999 UCK uvádělo jako své celkové ztráty v 1998-99 celkem kolem 2400 lidí). Zdalipak rozlišil někdo v této strašné "statistice", jestli z výše uvedených 2500 nebyli někteří uvedeni v počtu 2108, zda zahynuli NATO bombami, v bojích mezi jugoslávskou armádou (JA) a policií s UCK teroristy, zda nebyli zabiti těmi teroristy (Nealbánci a projugoslávští Albánci), nebo od JA a policie, a za jakých okolností. A zda někteří "odborníci" Tribunálu z Haagu nezapočítávají do svých "objevů" i normálně, nenásilně zemřelé?

- "Připočtěte další vítězství pro VELIKOU LEŽ," řekl pan Cockburn ve svém článku, "90 000 Romů bylo přinuceno uprchnout, od té doby co Srbové opustili Kosovo, zatímco UCK provádělo etnické čistky velkého rozsahu. Ale, kdo se stará o Romy!?"

Mezi odborníky, kteří vyšetřovali údajné srbské zločiny, genocidu v Kosovu, byli i španělští soudní a policejní odborníci. Po jejich návratu z Kosova, jeden z nich, pan Pablo Ortaz uveřejnil ve známém španělském deníku El Pais článek "Zločiny války - ano; Genocida ne." (23. září 1999). "Řekli nám, že odcházíme do nejhorší zóny Kosova (do zóny v severním Kosovu, s městem Istok) a že se máme připravit na více než 2000 pitev, až do listopadu 1999. Výsledek byl však zcela jiný. Našli jsme pouze 187 mrtvol, a tak jsme teď zpátky," vysvětlil hlavní inspektor Juan Lopez Palafox, přednosta Soudního oddělení. 187 mrtvol, nalezených a vyšetřených v 9 vesnicích, bylo pohřbeno v individuálních hrobech, většinou obrácených k Mekce (jako u Muslimů). Mrtvoly byly bez známek mučení.

- "Nebyly tu žádné masové hroby. Většinou se ukázalo, že Srbové nejsou tak špatní, jak byli líčeni," řekl Emilio Perez Pujo, forenzní (soudní) úředník. Vysmál se postupně uváděným počtům mrtvých, jak je uváděli "spojenci". - "Četl jsem údaje OSN, začínaly se 40 000 mrtvými. Pak to snížily na 22 000. A teď jsou na 11 000. Těším se, že uvidíme, co budou závěrečná čísla." Pan Lopez Palafox napsal: "V někdejší Jugoslávii, zločiny se prováděly, některé beze sporu strašné, ale ony byly plodem války. V Rwandě jsme viděli 450 mrtvol žen a dětí, jedny na druhých, všechny s rozraženými lebkami," vysvětloval pan Palafox rozdíly mezi Kosovem a Rwandou. Jedna skupina vyšetřovala události ve vězení Istok, které NATO bombardovalo koncem května 1999. Přes 100 vězňů bylo mrtvých. Část byla zabita bombami, další zahynuli od hladkých ran z kulek po bombardování - nejpravděpodobněji byli zastřeleni vězeňskou stráží, když se pokoušeli utéci.

Během nejhoršího bombardování Jugoslávie, v květnu 1999, autor knihy se setkal s mladým českým novinářem, který s ním chtěl natočit rozhovor. Ten, jinak docela inteligentní mladý muž, stále přesvědčoval autora, že v Kosovu probíhá hrůzná genocida, že Srbové už zabili na 100 000 Albánců (citoval přitom Clintona, Cohena, úředníky State Departmentu, Robina Cooka, i jiné)... Jakého jen hlupáka může systematická propagandistická kampaň lží a dezinformací udělat z jinak normálního člověka, obzvláště přichází-li z "velkodušného" Západu - a část lidu mu ještě absolutně věří, anebo chce věřit, následkem své neznalosti, hlouposti - anebo za peníze.

- "Odborníci na špionážní fotografie (z letadel) a na válečnou propagandu obžalovali nedávno NATO, že provádí propagandistickou kampaň o Kosovu, bez jakýchkoli podpůrných důkazů. Zprávy State Departmentu o 100 000 až 500 000 zmizelých Albáncích (mužích) jsou zcela směšné." (Charles Radin, Louise Palmer: "Experti vyjadřují pochybnosti o tvrzení o genocidě: Je málo důkazů pro tvrzení NATO." San Francisco Chronicle, 22. dubna 1999.) "Zatímco Albánci odcházeli ve velkých počtech, obvykle dobře oblečení a zdravého vzhledu, někteří na svých traktorech, nákladních nebo osobních autech, mnozí z nich mladí muži odvodového věku - a popisovali je jako 'zmasakrované', srbské útoky na základny UCK a vypuzování albánských vesničanů byly popisovány jako 'genocida'." Zde si nutno připomenout dezinformace paní Albrightové po pádu Srebrenice (1995), která šířila zvěsti o 5-10 000 zmizelých Muslimech (hlavně mužích), pravděpodobně zabitých, aniž by k tomu měla podpůrné důkazy (ohánělа se v OSN jakýmisi leteckými snímky, které nic neukazovaly průkazného). Nicméně západní propagandisté pokračují se svými hesly o srebrenických jatkách.

Aby co nejvíce démonizovali Srby a aby ospravedlnili vraždění a ničení v Jugoslávii bombami NATO, západní propagandisté vůbec neváhali použít osvědčenou zbraň propagandy z Bosny - znásilnění. Byl o tom i výstižný nápis v San Francisco Examiner (26. dubna 1999) "Srbská taktika je organizované znásilňování, praví kosovští uprchlíci." Pouze na konci zprávy, v 19. odstavci, se lze dočíst, že zprávy kosovské mise OBSE nenašly žádnou takovou organizovanou kampaň znásilňování. Skutečný počet znásilnění byl v tuctech, "a v nemnohých tuctech", podle mluvčího OBSE...

11. září 2000, Roman Janouch

http://www.halonoviny.cz/index.php?id=2117

Rozhovor Haló novin s předním sociologem a politologem prof. Janem Kellerem

Makedonie má to nejtěžší teprve před sebou...

S profesorem Ostravské univerzity Janem Kellerem se dá mluvit o lecčem. Přesto vás mírou svého komplexního rozhledu ale někdy ještě překvapí...

Jak byste zhodnotil aktuální situaci v Makedonii, která se stále zmítá na prahu občanské války?

Obávám se, že Makedonie má nejtěžší boje teprve před sebou. Proudí do ní ozbrojenci a vojenská technika z Kosova, které bylo údajně zcela demilitarizováno v průběhu dvou let, jež uplynuly od jeho obsazení vojsky KFOR. Ještě pamatuji záběry v televizi, kde ozbrojenci UCK odevzdávali údajně poslední zbraně. Bylo by zajímavé zjistit, kolik generálů dostalo za tuto vzornou demilitarizaci odměny a vyznamenání.

A jak na vás působí braní si civilního obyvatelstva jako rukojmí, tedy jedna z nedávných praktik makedonské UCK, tzv. Osvobozenecké armády?

Oddíly UCK používají v Makedonii naprosto stejnou taktiku, jakou použily dříve v jugoslávském Kosovu. V bojových operacích tehdy působily jako faktický spojenec NATO a prakticky vše jim bylo pardonováno. Proč by po těchto zkušenostech měly dnes postupovat jinak?

Proč podle vás NATO alespoň nepohrozí Tiraně? Vždyť povinností albánských představitelů by měla být snaha zklidnit své spoluobčany za hranicemi země...

NATO by mohlo Tiraně klidně oficiálně pohrozit, vůbec nic tím neriskuje. Nevím, proč to zatím neudělalo. Vylepšilo by tím svůj image navenek a stejně by vše běželo tak jako dosud. Zdá se, že NATO se dostalo do vleku událostí a gesta, která dělá, nemají pro další průběh konfliktu větší váhu. NATO v zásadě dělá po zuby ozbrojené křoví krvavému dění, které nemá nic společného ani s obhajobou lidských práv, ani s humanitárními cíli, a už vůbec ne s budováním demokracie či snad občanské společnosti, jak se nám donedávna tvrdilo.

Pozoruhodné by bylo i vaše hodnocení 77denního bombardování Jugoslávie a Kosova s odstupem dvou let od jeho zakončení. Tehdy začalo po vylhaném masakru v Račaku jako snaha odvrátit tzv. genocidu po vyhánění údajných stovek tisíc kosovských Albánců z této jihosrbské provincie. Dnes ale zaznamenáváme, že za dva roky pobytu jednotek KFOR v oblasti muselo z Kosova uprchnout na 200 tisíc kosovských Srbů...

Jedenáct týdnů bombardování JSR bylo velkým testem věrohodnosti paktu pro ty, kdo takový test ještě potřebovali. Mluvčí NATO Jimmy Shea tehdy »krmil« evropskou a světovou veřejnost prokazatelně lživými tvrzeními. Popíral, že by NATO používalo bomby s ochuzeným uranem, pouštěl novinářům upravené záběry, zamlčoval masakry na srbském civilním obyvatelstvu. Nepochybuji, že také on byl dodatečně povýšen. Dovedu si představit, jak je dekorován »Řádem pravdy a lásky«.

Shledáváte roli jednotek KFOR za dostatečnou a vůli pomoci zničené Jugoslávii za upřímnou?

Jednotky KFOR nezabránily etnickému čištění Kosova ze strany UCK. Otázkou zůstává, zda nemohly či nechtěly. V každém případě byl popřen celý oficiální výklad akce NATO. Naopak celý postup dodal kuráž těm silám, které se dnes stěhují do Makedonie.

Vybombardovat zemi a potom ji ekonomicky stavět na nohy, to musí být obrovský byznys. Jedním rázem vyprázdníte sklady zbraní před uplynutím záruční lhůty a druhou rukou vytvoříte odbytové možnosti pro řadu dalších firem. Čím více mrtvých v Jugoslávii, tím méně nezaměstnaných v zemích spojenců, čím více trosek tam, tím větší prosperita jinde. Není to báječné?

Jste ochoten zahrát si na prognostika s ohledem na celkový předpokládatelný vývoj situace na Balkáně?

Těch možností dalšího vývoje zase není tolik. Hodně bude záležet na tom, kudy povede ropovod ze zemí Střední Asie. Tomu se pak přizpůsobí to ostatní, včetně rétoriky lidských práv.

A jak byste situaci řešil vy osobně? Je naší morální povinností podpořit bratrský jihoslovanský národ poté, co se naše vláda podílela na jeho náletovém uvržení o půlstoletí zpět?

Postavil bych před soud v Haagu všechny viníky balkánské války bez rozdílu. V řadě vyspělých zemí by ovšem v tom případě musely proběhnout doplňovací volby na uprázdněná místa. To, jak jsme se zachovali vůči Jugoslávii, to, jak jsme drželi vzorně basu, to všechno se nám jednou vrátí. Jsem o tom přesvědčen.

3. července 2001, ROMAN JANOUCH

http://www.halonoviny.cz/index.php?id=9486